

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

LÉTO 2019 | VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VELKÝCH KARLOVICÍCH | www.velkekarlovice.cz

Vážení spoluobčané,

na konci měsíce června se pravidelně již 19 let konají Malířské cesty na Soláni. Letošní jubilejní 20. ročník opět nabídne páteční sečení luk na louce u Korytářů s doprovodným programem a v sobotu tři vernisáže malířů, umělců, jejichž výstavy obohatí program výstavních galerií, a to v Ateliéru u Hofmanů, na Zvonici Soláň (dříve na hotelu Biocel) a v Karlovském muzeu. Všem, kteří se na této tradiční akci dlouhodobě podílejí srdečně děkují a přejí, aby se i tento 20. ročník vydařil, návštěvníkům se líbil a přinesl všem radost a obohacující kulturní zážitek.

V Ateliéru u Hofmanů na Soláni bude výstava Ivy Hüttnerové a F. Podešvy

trofejí okresu Vsetín. Výstava se setkala s velkým zájmem příznivců a členů mysliveckých sdružení z širokého okolí. Organizátorům výstavy, která se vrátila do Velkých Karlovic po dvanácti letech, děkují za její přípravu a bezproblémový průběh.

Ve volbách do evropského parlamentu uspěl Ondřej Kovařík z Velkých Karlovic. Gratulujeme a přejeme mu hodně štěstí a úspěchů v zastupování České republiky v evropské instituci.

Sběrný dvůr

29. května byl uveden do provozu sběrný dvůr s obsluhou, který byl postaven na pozemku za zahradnictvím paní Marcely Jurečkové. Otevírací doba byla zkušebně stanovena na každou středu v době od 8.00 – 12.00 hod, odpoledne od 14.00 do 18.00 hod. a v sobotu od 8.00 do 13.00 hod. Sběrný dvůr byl postaven a je určen pro občany s trvalým pobytem ve Velkých Karlovicích a pro majitele objektů s evidenčním číslem. Provozní řád je uveden na internetových stránkách obce. Do sběrného dvoru, prosím, odevzdávejte odpad rozříděný a v případě velkoobjemového odpadu v rozloženém stavu. **(pokračování na straně 10).**

Zvonice na Soláni, dějiště 20. ročníku Malířských cest bude hostit výstavu Jiřiny Hartingerové

20.
malířské
cesty
kolem Soláně

Valašský ateliér U Hofmanů na Soláni

Kouzelný svět Ivy Hüttnerové

LITOGRAFIE

Zahájení výstavy / **sobota 29. června 2019 ve 14.00**

O životě a díle promluví / **Iva Hüttnerová**

Slavnostním odpolednem provází / **Marcela Kovaříková**

Hudební doprovod / **skupina Noca**

Výstava potrvá do 1. září 2019

20.
malířské
cesty
kolem Soláně

Valašský ateliér
U Hofmanů na Soláni

Čas zrání, čas naplnění František Podešva

OBRAZY

Zahájení výstavy / **sobota 29. června 2019 ve 14.00**

Úvodní slovo / **Dalibor Malina**

Slavnostním odpolednem provází / **Marcela Kovaříková**

Hudební doprovod / **skupina Noca**

Výstava potrvá do 1. září 2019

Jubilanti za II. čtvrtletí 2019

Mária Menšíková

Anna Mužíková

Josef Zbránek

Ludmila Zbránková

Leonie Chovanečková

Milada Seidlová

Ludmila Chudějová

Všem srdečně blahopřejeme!

Hudební stan

Sedmý ročník multižánrového festivalu Hudební stan proběhne od středy 31.7. do soboty 3.8. na louce za koupalištěm. Hudební nadílka bude pestrá a potěší jako již každoročně od oušek batolat až po náročné boltce všech hudbymilovných seniorů. Kromě tradičních sponzorů festival významně podpořila také Obec Velké Karlovice. Podrobný program najdete na hudebnistan.cz.

Radek Kabeláč

Hledáme skautské fotografie!

K blížícímu se 100. výročí počátku skautingu na Vsetíně hledáme pro zapůjčení staré fotografie i další předměty z oddílových činností. Hledáme rovněž pamětníky, kteří by byli ochotni se podělit o své vzpomínky na obnovu Junáka v letech 1945 a 1968.

Kontaktujte nás prosím na tel. 737 902 349, nebo pište na postmaster@skauteum.cz

Děkujeme!

Informační centrum a Karlovské muzeum

Maliřské cesty

29. 6. 2019 v 18.00 Velká galerie **Kristina Vesková** Horizont událostí
výstava soch, obrazů, grafiky a keramiky, potrvá do 28. 7. 2019

Malá galerie **Dušan Kimmer** Moravská vesnice – výstava fotografií,
potrvá do 22. 9. 2019

Vystoupí **Dareband**, po skončení vernisáže koncert kapely Dareband
k 20. výročí Maliřských cest.

6.7. 2019 Den hrnčářů u Karlovského muzea

6.7.2019 Výstava- Poznej kulturní a historické dědictví
přihraničních regionů Východní Morava a Trenčín
region!

1.8. - 4.8. 2019 Setkání řezbářů

1.8. 2019 Vernisáž výstavy výtvarného sdružení Urgatina

2.8.2019 koncert **Javory** v 19.00

3.8.2019 koncert **Mojmíra Bártka** v 17.00

4.8.2019 Karlovská pouť

7.9.2019 Mezinárodní dětský folklorní festival

28.9.2019 Myslivecký den u muzea s vernisáží výstav na téma
myslivosti

Informační centrum zvonice

28. 6. 2019 20. ročník Sečení luk na Soláni – CM Soláň,
ženský pěvecký sbor Karlovjanky, mužský
pěvecký sbor z Kunovic

29. 6. 2019 20. Maliřské cesty kolem Soláně- akademická
malířka a grafička **Jiřina Hartingerová**
„Fragmenty života a snů“, vernisáž v 16:00 hod

1.-7. 7. 2019 Týdenní malířská škola na Soláni

10. 8. 2019 Haferové mlsání

10. 8. 2019 Mezinárodní folklorní festival „Léto na Soláni“

24. 8. 2019 Valašský salon

21. 9. 2019 Pečení a ochutnávka chleba

12. 10. 2019 Autorská výstava **Jan Kobzáň**

27. 10. 2019 Host na Soláni – **Jožka Šmukař**

Připravujeme: Tříkrát k listopadu (30. výročí)

6. 10. 2019 Koncert **Jaroslav Svěcený + Ladislav Horák** /
Kostel Panny Marie Sněžné

3. 11. Beseda se sestrou **Angelikou Pintířovou** / Místní
knihovna

16. – 17. 11. **Mezinárodní outdoorový festival** / Kinosál
U Potockých

Předprodej vstupenek na jednotlivé akce v Informačním centru
nebo v Místní knihovně. Více informací na tel. čísle:
571 444 038. (ren)

Závěr prázdnin zpestří Týden kultury na Valašsku

Jaroslav Dušek, Cirk La Putyka, Karel Roden, Chantal Poullain nebo Michal Nesvadba: tato i
další zajímavá jména nabídnou 4. ročník charitativního festivalu Týden kultury na Valašsku,
který pořádá Resort Valachy ve dnech 21. až 27. srpna.

Na louce pod hotelem Lanterna v údolí Léskové při té příležitosti opět vyrostou cirkusové
šapitó, v němž se budou představení konat a které podtrhuje neobyčejnou atmosféru
divadelních podvečerů v závěru prázdnin.

Výtěžek bude opět věnován na dobročinné účely. Ten poslední v loňském roce činil 360 tisíc
korun, část výtěžku pomohla rodině Míši Žitníka z Velkých Karlovic.

Vstupenky na představení je možné zakoupit na www.tydenkultury.cz.

Program Týdne kultury na Valašsku 2019

- 21. 8. – Divadlo Bolka Polívky: Šest tanečních hodin
v šesti týdnech (Chantal Poullain, Martin Kraus)
- 21. 8. – Cirk La Putyka: Slapstick Sonata
- 22. 8. – Cirk La Putyka: Isole
- 23. 8. – Studia DVA divadlo: Vzhůru do divočiny (Karel
Roden, Jana Krausová)
- 24. 8. – Michal Nesvadba a jeho Kouzelná školka
- 24. 8. – Městské divadlo Zlín: Testosteron
- 24. 8. – Cavewoman: Obhajoba jeskynní ženy
- 25. 8. – Divadlo Bolka Polívky: Horská dráha (Milan
Kňážko, Jitka Ježková)
- 25. 8. – Ochotníci Hrozenkov: Žena v trysku století
- 25. 8. – Caveman: Obhajoba jeskynního muže
- 26. 8. – Jaroslav Dušek: Čtyři dohody
- 27. 8. – Jaroslav Dušek: Pátá dohoda

Karlovský gastrofestival bude 4. - 6. října

Letos již po jedenácté bude první víkend v říjnu zasvěcen Karlovskému gastrofestivalu - gastronomické procházce údolím Léskové
s ochutnávkami, mezinárodním farmářským trhem, kuchařskými show a dalším doprovodným programem včetně degustací ve Spa hotelu
Lanterna pod taktovkou hostujícího michelinského šéfkuchaře. Nenechtejte si ujít příležitost zúčastnit se tradičních soutěží o nejlepší valašský
brgál a nejlepší klobásu! Více informací na www.karlovskygastrofestival.cz

Charita Nový Hrozenkov

Rozvázeli jsme kytičky maminkám

Nový Hrozenkov: Byla to malá pozornost na oslavu jejich krásného a zaslouženého svátku. Květiny darovala květinářství na Hornovsacku a ve Vsetíně.

Druhý květnový pátek (tj. 10. května 2019) jsme rozvázely kytičky našim klientkám, maminkám. Druhou květnovou neděli se totiž po celém světě slavil Den matek. „Protože v neděli mají všechny maminky svátek, tak my z charity máme pro Vás kytičku,“ to byla nejčastější páteční slova charitních pečovatelek při rozvázání obědů seniorkám. Květiny se rozdávaly od Hovězí až po Velké Karlovice, všude tam, kde charita zajišťuje a poskytuje služby. Usměvavé tváře, někdy slzičky dojetí, moment překvapení, vzpomínky, ale především upřímná radost z „obyčejného“ karafiátu. To byly nejčastější reakce klientek na kytičku darovanou k svátku matek.

Někdy se stává, že přestože máte nápad či myšlenku, nemůžete své cíle dotáhnout do konce bez pomoci druhých. To platí i v tomto případě. Rozzářené úsměvy na tvářích maminek by nebyly, kdyby hrozenkovské charitě nepomohli jiní. Jiní lidé, jiné subjekty. Děkujeme za pomoc květinářstvím: Dajmix a Speciál ve Vsetíně, Flodet v Hovězí, v Halenkově květinářství paní Krystyníkové, v Karolince paní Šulákové a ve Velkých Karlovicích květinám od paní Jurečkové. Bez sponzorství zmíněných firem bychom maminky nemohli obdarovat.

Na Lávce to vonělo bezovým květem

Karolinka: Klienti vyráběli pravý domácí bezový sirup.

Téměř celý týden to na charitní Lávce vonělo. Vůně se nesla nejen místností, ale stačilo jen otevřít dveře, a provoněná byla i vedlejší ordinace lékaře. Za příjemné aroma mohly květy jednoho z neznámějších léčivých keřů, a to černého bezu. „Rozhodly jsme se, že zkusíme s klienty připravit sirup z černého bezu. Má léčivé účinky a je výborný i na osvěžení v horkých dnech. V rámci procházky jsme nasbírali květy bezu, podle receptu naložili a ve čtvrtek léčivý nápoj scedili a nalili do lahví,“ vypráví pracovnice hrozenkovské charity Andrea Ondráčková a Barbora Krutílková.

S nápadem, jak nazdobit obyčejnou láhev od vína a povýšit ji na „originální“ charitní, přišla Andrea. „Představu jsem měla, ale do reálné podoby mi s ní pomohl až náš klient, tříadvacetiletý František,“ vysvětluje a už teď přemýšlí, co se na Lávce bude vařit nebo vyrábět příště. „Snažíme se, abychom aktivity s klienty kombinovaly. V úterý většinou chodíme na procházky, do přírody, a ve čtvrtek něco vaříme nebo pečeme“, dodává Andrea.

Posláním sociální rehabilitace Lávka je pomáhat uživatelům naučit se trvale žít se svým zdravotním omezením či jinými obtížemi a v praktickém životě překonávat některé nepříznivé dopady omezení a tím zůstat v místě, které si vybrali pro svůj život a v kruhu osob, v rámci kterého svůj život chtějí prožít. Jde tak především o nácvik aktivit směřujících k dosažení lepší samostatnosti a soběstačnosti. Příští aktivitou na Lávce zaměřenou na domácí vaření bude pudink či výroba džemu z jahod.

7. června 2019, Ludmila Brousilová, Charita Nový Hrozenkov, PR manager, telefon: +420 734 685 464

Výlet k pramenu Panny Marie Lurdské

Po dlouhé zimě jsme opět vyjeli našim autobusem na poutě k Panně Marii. V březnu jsme navštívili Svatý Hostýn a v dubnu jsme se vypravili kousek za hranice, na Turzovku. Na obou poutích bylo krásně, příjemně a mile. Mohli jsme Panně Marii poděkovat a poprosit o její pomoc a přímluvu. Jedna paní na zpáteční cestě prohlásila: „Z obyčejného dne se stal den sváteční, vezu si ten sváteční pocit domů v srdci.“ Na Turzovce jsme tentokrát nenavštívili jen nádherný kostel a vodní

prameny, ale zastavili jsme se i v „malém Kuvajtu“, jak místo pojmenoval náš řidič Mirek. V obci Korňa jsme našli jeden z jejích sedmi divů, a to ropný pramen. Je to doposud aktivní přírodní povrchový vývěr ropy. O tom, že se tam pramen nachází už dlouho, svědčí pověst ze sedmnáctého století. Ta vypráví, že u Turzovky vyvěrala „černá voda“, kterou chodili pít čerti. My jsme si raději domů dovezli vodu turzovskou.

Výtěžek Postní almužny 2019:

Hovězí	5 894,-Kč
Zděchov	5 987,-Kč
Halenkov	9 371,-Kč
N. Hrozenkov	5 729,-Kč
V. Karlovice	10 765,-Kč

Celkem: 37 746,-Kč

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY!

Marie Fedorová, pastorační asistentka, Charita Nový Hrozenkov

Jsou Karlovjané, kteří nežijí v naší obci, a přece ŽIJÍ VELKÉ KARLOVICE.

Na návštěvě v Kladně u paní Anny Pokorné (s fot. F. Tomka)

pracovitý, a tak se z něj stal sklár se vším všudy. Josef byl také výborný zpěvák a hrávat na zábavách s kapelou. Vždy prvního máje a na dušičky hrál zdarma. Když ho ze sklárny vyhodili za to, že se rval za práva zaměstnanců, začal pracovat v lese.

Ženatý byl dvakrát. Poprvé s Rozínou Tomkovou, kterou poznal na zábavě. Lidé se této charismatické ženě vyhýbali. Říkalo se o ní, že je bosorka a umí pomocí bylin čarovat. Josef tomu nevěřil, hned se do ní zamiloval. Vzhlížel k této ženě, která byla neskutečně krásná a měla jiskru v očích. Hned si ji chtěl vzít, a tak se i stalo. Před první světovou válkou se nastěhoval za Rózou na Člověčí. Na Člověčí se tehdy handlovalo s koňmi a Vavrula, jak se Rozině říkalo, organizovala pašování koní a jejich následné zkrášlování. Zdravotní stav koní se "vylepšoval" například arzenem nebo bělením zubů. Koně tak vypadali zdravěji a lépe se prodávali. Vavrula tak přišla do kontaktu se spoustou mužů. Mezitím, co byl její manžel v první světové válce na italské Píavě, otěhotněla a narodilo se jí několik dětí, žila však bez muže, což v té době budilo mezi Karlovjany pobouření. Je nutné si uvědomit kontext doby. Tyto ženy byly společností odsuzovány. Vesnice se neomezovala pouze na slovní posměch, ale docházelo také k fyzickému napadání. Například na Makově byly ženy veřejně vystavovány posměchu za to, že mají nemanželské děti, kdokoli si na ně mohl plivnout, nebo je urážet. Josef se s ní po návratu z války rozvedl. Jedním z Vavruliných dětí byl i František Tomek, který se narodil jako nejmladší syn v roce 1925. Otce nepoznal a matka mu zemřela brzy. Své tajemství o skutečném otci si tak odnesla do hrobu.

Anna v roce 1943

však nechtěl bavit, řval na něj a neřekl mu nic.

Cestou zpět do Karlovic jsem ve vlaku přemýšlela nad tím, jak těžkou roli měly ženy na Valašsku v minulosti. Nejen to v jak těžké době žily, ale jak těžké životní osudy si s sebou nesly, jak statečně a hrdě to braly. Přemýšlela jsem však i nad dětmi, Františkem, byl tak mladý. Jak ho poznamenala výchova matky? To, že nepoznal otce? O jeho motivech můžeme jen spekulovat. Ovšem rodinné poměry mohly přispět k činu člověka, který neměl co ztratit.

Pokud se chcete dozvědět více o rodačce z Velkých Karlovic Anně Vašutové, nyní Pokorné, jejíž životní příběh by stačil na sepsání obsáhlé knihy, doporučuji Vám otevřít si sbírku vzpomínek pamětníků PAMĚŤ NÁRODA, dostupnou ve stejnojmenném internetovém archivu. Iniciátorem tohoto užitečného počínu je obecně prospěšná společnost Post Bellum, která se zabývá zaznamenáváním a archivací vzpomínek pamětníků.

<https://www.pametnaroda.cz/cs/pokorna-anna-1924>

Více zajímavostí ze života našich předků na facebooku Žiju Velké Karlovice.

Vystupuji na zastávce Důl Kladno a jdu na návštěvu za paní Annou. Nikdy jsem se s ní neviděla a nevím co čekat. Přivedla mě sem jedna fotografie na internetu, na základě které jsem si domluvila návštěvu. Jednoho zimního večera jsem zkusila zadat do vyhledávače internetového archivu Paměti národa, název naší obce. Pouze jeden profil, jedna žena, ale dlouhý a zajímavý životní příběh. V textu jsem se brzy zorientovala a zjistila jsem, že paní **Anna Pokorná** ve Velkých Karlovicích nežije od svých sedmi let. Narodila se v Léskovém v roce 1924 jako Anna Vašutová.

V první řadě mě nejvíce zaujaly fotografie, které byly součástí archivu, a tedy volně přístupné. K nahlédnutí byly fotografie i z naší obce a popisky. První máj, stavby, údolí a také František Tomek, který je, doufám, všem čtenářům znám. Moje první otázka: „Co dělá František Tomek, partyzán a karlovský hrdina, mezi rodinnými fotografiemi?“ A pak ten popis: „Annin nevlastní bratr.“ Domnívala jsem se, že František byl sirotek, nemanželský syn matky z Člověčí. Co vím, nic víc se mně ani jiným doposud nepodařilo vypátrat. Ihned jsem tedy psala emaily a snažila se zjistit více. Zhruba měsíc od prvního emailu, plná očekávání jsem jela přes půl republiky až do Kladna. A co jsem se dozvěděla? Začneme na začátku, výletem do minulosti.

Otec Anny byl Josef Vašut, který pocházel z Horní Bečvy. Jeho rodiče měli další 4 děti, Josef, ač byl nejstarší, nevycházel s rodiči dobře. Ujali se ho proto sousedé a ti mu našli práci v Mariánské hutí. Přestěhoval se tedy do Léskového a prošel postupně celou výrobou. Byl

Otec Anny Josef Vašut

Josefovou druhou ženou byla o 16 let mladší Anastázie rozená Martináková z Capůr, pracovala ve sklárně jako brusička skla. V roce 1924 se jim narodila dcera Anna. První třídu chodila do léškovské školy, ve třídě s ní byl i František, tehdy o sobě však nic nevěděli. Anna se o svém „nevlastním bratrovi“ dozvěděla až v roce 1943, tou dobou byla v Glashütte u Drážďan na nucených pracích. František poslal Anně dopis se svou fotografií. V dopise psal, že Annu i všechny další, kterým je ubližováno, pomstí. Předtím než odeslal dopis, jel ještě do Krhové, kde žili rodiče Anny, chtěl vědět pravdu o svém otci, tlačil na Josefa, aby se přiznal, zda je jeho otec, ten se s ním

Anna v pralese Razula 1942

MATEŘSKÁ ŠKOLA KARLOVSKÝ TROJLÍSTEK INFORMUJE

Žhavé sluneční paprsky už nám ohlašují blížící se konec školního roku. My se však na chvíli vrátíme v čase a podělíme se s Vámi o naše jarní zážitky ze školky.

Příchod jara jsme všichni patřičně oslavili. Děti ze třídy Motýlků a Včeliček navštívily hvězdárnu ve Valašském Meziříčí s programem „Velikonoce na hvězdárně“, kde získaly spoustu poznatků o velikonočních zvycích a symbolech. Děti zjistily, že i v hlubokém vesmíru se nachází kuřátka, beránek a další velikonoční symboly. Tyto jarní svátky se staly také hlavním tématem tvořivých dílen s rodiči, kde si společně vyrobili velikonoční dekorace.

Jelikož je v lidové tradici počátek května spojován se stavěním máje, pomohli nám hasiči z SDH Velké Karlovice U kostela naši nazdobenou májku postavit. Při této příležitosti nám také předvedli svou techniku a společně jsme si nacvičili evakuaci dětí z budovy MŠ. Stejně jako naši předkové, i my jsme tímto jarním symbolem oslavili probouzející se přírodu a narození mláďátek. Naše májka nám také posloužila jako ochrana před čarodějnicemi. Těch v naší školičce během čarodějnického dne létalo na koštěti více než dost. Děti poznávaly čarovné květiny, ochutnávaly kouzelné lektvary, chytaly myšky a plnily strašidelné úkoly.

Jaro se u nás neslo i ve znamení kultury. Děti ze třídy Motýlků a Včeliček zhlédly výtvarnou výstavu „Barevná školka“ z MŠ Hovězí, odkud jsme si odvezli spoustu inspirace. I my jsme ve spolupráci s místní knihovnou připravili interaktivní výstavu výtvarných prací našich dětí nazvanou „Pojďte s námi do pohádky“. Navštívili jsme také Masarykovou veřejnou knihovnu Vsetín, kde jsme strávili krásné chvíle motivované mravenčí pohádkou a dalšími úkoly spojenými s tímto živočichem. Prostřednictvím zábavných didaktických činností jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací o jeho životě. Za kulturou jsme jeli i na školní výlet do Zlína, kde jsme se zúčastnili interaktivní výstavy dvou nešikovných kutilů Pata a Mata. Nahlédli jsme do zákoutí tvorby této pohádky, na magnetické tabuli jsme si poskládali vlastní vtipnou scénku, stavěli jsme molitanové obrázky těchto večerníčkových postavíček a společně vyluštili kvíz. Za odměnu jsme se podívali na pohádku v tamním kinosále.

V květnu jsme oslavili společně s rodiči Den rodin. Přijel za námi klaun Hopsalín, se kterým jsme si užili spoustu zábavy. Tanec, pohybové disciplíny, balónková show... to vše rozjařilo oči a vykouzlilo úsměv na tváři všem zúčastněným. Nejinak tomu bylo i během příjemně stráveného dopoledne v Apartmánech. Také letos si pro nás připravili spoustu zábavy a dobrot. A co se nám tam nejvíce líbilo? To nejlépe vystihnou nakreslené obrázky našich dětí.

Nemohli jsme zapomenout ani na Mezinárodní den dětí, který jsme oslavili společně s rodiči na školní zahradě. Přece i my, dospělí, jsme v očích svých rodičů stále ještě dětmi. Tato akce byla spojena s kácením naší májky. Podle tradice děti zatančily u májky lidové tanečky za doprovodu harmonik a sólového zpěvu naší paní učitelky Elišky Sibalové. I když nám chvílemi padal májový deštík a strašily nás hromy, nenechali jsme si zábavu počasím zkazit. Děti skotačily v nafukovacím dětském koutku, nechaly si namalovat na obličej zvířecí obrázky a na okamžik se staly řidiči na dopravním hřišti. A když už jim z toho všeho vyschlo v krku, barman jim připravil lahodný pohádkový nápoj. Na závěr si všechny děti z naší MŠ odnesly domů malé překvapení.

S přípravou na letní vodní radovánky začaly děti ze třídy Včeliček, které navštěvují předplavecký výcvik. Na konci června se mohou těšit na mokré vysvědčení.

Chtěla bych poděkovat všem sponzorům, kteří nás v tomto školním roce jakkoliv podpořili: M.E.Z. POHONY a.s., František Plánka AUTODOPRAVA s.r.o., Pátá lesní a.s., Nadace SYNOT, P.S. Bar Catering Petr Slovák, Apartmány Velké Karlovice s.r.o., manželé Jakešovi, Daniela Krňová, Petr Hatlapatka František Podešva, Jiří Podešva, František Zapalač, Jiřina Juráňová, Otto Kořístka. Díky Vám, aktivnímu přístupu rodičů, podpory obce a personálu MŠ se i v letošním školním roce uskutečnilo pro děti mnoho úžasných akcí.

Na závěr bych chtěla popřát našim budoucím prvňáčkům hodně úspěchů v jejich další životní etapě a Vám všem krásné letní dny plné sluníčka a přemíru nezapomenutelných zážitků se svou rodinou a kamarády.

Jana Maňáková

Škola ve Bzovém ve vzpomínkách

k pěkné a kompletní statí p. Mikulcové o této škole - několik vzpomínek žáka

Škola byla jednotřídní pro 1. až 5. ročník, žáci všech ročníků byli tedy v jedné učebně. Docházely sem děti ze Bzového (z karlovické i hrozenkovské strany, neboť toto údolí je od konce 19. století až po Soláň rozděleno potokem), Soláně a Medvědí nad Jezerným. V mých prvních ročnících nás učil p. Miroslav Holešovský, později p. Josef Fojt, který sem byl přemístěn ze školy ve Stanovnici.

Škola měla dvě oddělené budovy, v jedné byly 2 učebny (zvané velká a malá třída), velká byla na straně k potoku, malá ke vchodu a cestě. Za nás se učilo jen v té velké třídě, byla tam vysoká železná kamna, lavice s kalamáři s inkoustem a moc krásné velké počítadlo na výšku většího chlapce školáka, s velkými dřevěnými kuličkami. Okna byla vysoká a velká přes celou šíři stěny, výhled byl přes potok k lesu, tam bylo hřiště. V malé třídě se za mne neučilo, ale nacvičovaly se tam a hrály pak i pro rodiče žákovské scénky – divadélka. Za mne nebyly časté, ale byly.

Narodil jsem se a bydlel poblíž této školy a navštěvoval ji v letech 1951 až 1956, chodil jsem sem do 1. až 5. třídy. V mém ročníku nás bylo 5 žáků, v jednom jiném jen 2 žáci. Počet žáků ve škole se měnil, jak vycházeli a přicházeli, za mne jich bylo kolem 26.

V učebních hodinách našemu ročníku zadával p. Fojt, když slovně zrovna vysvětloval učivo jiným ročníkům, často samostatná písemná řešení slovních matematických příkladů z učebnice. Nás 5 bylo celkem klidnými žáky, vím, že mne úlohy bavily, byly na přemýšlení a úvahy, logická řešení se mi líbí dodnes. Někdy byla v rámci školy celodenní vycházka po okolí, třeba přes Šárkově s pojmenováváním přírody atd., kterou jsme znali zblízka jako samozřejmost. V zimě bývalo třeba celodenní sáňkování na svahu naproti škole. Každý lyže neměl, kdo je měl, tak se i lyžovalo, se skoky nebo i slalomem kolem lískových tyček, vše jsme si sami upravili. Vzádu na hřišti za potokem za školou se hrávala míčová vybíjená, hrávali jsme ji i před školou na cestě, také třeba i o polední přestávce jen tak. My chlapci jsme šplhali - lezli často i na lípu, která je dodnes, už velká, před vchodem do školy.

Vyučovat náboženství dojížděl P. Janíček z Velkých Karlovic na motorce, kterou jsme obdivovali. Hrál s námi i s míčem, měl velkou postavu a vykopl často míč z našeho pohledu velice vysoko. K vyučování měl velké barevné názorné obrazy, které se vždy snesly odněkud z pudy.

Mezi budovou školy a vedlejší budovou s bytem učitele byl telefon na klíčku, který jsme obdivovali, pan Fojt nám někdy umožnil si ho k naší velké radosti vyzkoušet. Paní Fojtová připravovala vánoční stromek, lepili jsme papírové kroužky na výzdobu a také pekla cukroví. Jednou připravila nějaké cukroví s marmeládou ze šípků, kterou sama dělala.

Nad školou byly školní záhonky, kde jsme si v rámci výuky zasazovali různé plodiny, a tak se o nich více dozvídali a poučovali. Každý ročník měl jeden záhonek. Mně bylo tehdy trochu divné, proč sadit na takové malé záhonky něco, co jsme mívali doma na polích. Dnes tomu rozumím.

Do školy dojížděl už před rokem 1950 také pan doktor Kříž z Karolininy Huti a byly prováděny zdravotní prohlídky všech okolních dětí a každý dostal zdravotní kartičku. K rentgenování nás vozili do zdravotního střediska v Karolince (kde je nyní Gašpo) a pod Stanovnici. Někdy jsme se i podívali, jak rentgenovanému žákovi tepe srdce a dýchá, protože vše bylo vidět přímo. Pokud vím, např. i na Soláň zajížděl před rokem 1950 autobus, v němž se prováděly zubní prohlídky.

Ve škole byla školnicí Marie Peigerová-Sedláková („Mařka“), která bydlela kousek pod školou vedle Kysučanů, její manžel byl hodinář. Mimo úklidu, přípravy dřeva a topení vařila nám žákům stále čaj, byl pěkně sladký a dobrý, nabíral se z velkého hrnce naběračkou. Za mne jiné stravování ve škole nebylo. Pan učitel Fojt řezal dřevo na topení ve škole u hospodářské budovy nad školou na cirkulárce, byla slyšet neustále.

I v této škole, jako mnohde jinde, ubývalo žáků vlivem rozmachu, soustředování a organizování výroby ve větších celcích, továrnách, velkovýrobě i v zemědělství, rozmachu vyššího školství, učebních oborů a dalšího vzdělávání, dojíždění do zaměstnání a sestěhování se lidí do měst z uvedeného důvodu – zde např. do Rožnova, Vsetína atd. Všichni tedy byli zaměstnaní někde jinde a nebylo již postupně jakoby potřeba toho co dříve, kdy všude v okolí byla obdělána políčka, chován dobytek, pěstovány veškeré potraviny a zelenina, téměř všichni pěstovali a chovali všechno základní a byli dennodenně ve svém místě – domově. Všechny potřeby pak začínaly být k mání ve vzdálených obchodech, jako se děje čím dál víc dodnes. Není k tomu

potřeba tolika lidí a času jako dříve, všichni nedělají to stejné a všeho je tak díky strojům, zkušenostem, technologiím a „efektivnosti“ dostatek.

Školství, školy, lidé, způsob života i krajina se tak změnily a nadále mění. Neustále se také mění i každodenní činnosti lidského života – ale i dříve měli lidé stejně tak jako dnes své osudy, radosti, nemoci, odpočinky, starosti, štěstí, sílu, měli i více dřiny a námahy, ale jen se podívejme, že měli více osobních a sousedských setkávání, rodina byla stále vícegeneračně spolu, byli blízko přírody, slavili svátky a neděle, scházeli se v neděli v kostele i sousedsky na besedách – návštěvách, neděle a svátky byly opravdu svátkem. Oblékali se všedně i krásně svátečně. I my jako malí jsme se scházeli při pastvě, věděli o každém broučkoví, nebo jen tak si někdy sedli se sousedními dětmi a třeba zpívali. Písně tradiční, vycházející ze srdce, s ději, citem a příběhy. Nebylo pasivního ohlušování se cizojazyčnou hudební kulisou bez srozumitelného děje. Když si velcí povídali, jen jsme naslouchali a ani nedutali, vše jsme prožívali. Poděkujme tedy všem našim předkům za celé jejich žití a bytí, s úctou.

Pro další 6. až 8. ročník školy žáci pak chodili až do měšťanky ve Velkých Karlovicích naproti Miloňovkám, kde je nyní obecní úřad. Tam už to bylo od nás víc vzdálené. Jezdili jsme školním autobusem, který zajížděl do Jezerného, k obchodu pana Jakša. Sem museli žáci ze Soláně sejít a ze Bzového v zimě v létě přejít přes kopec Medvědí, byť bylo i metr sněhu. V obchodě jsme si někdy koupili rohlík, myslím za 25 haléřů, šuměnku nebo kočičí mýdlo. Někdy jsme tam museli koupit cestou domů i tříkilový chléb. Později byla autobusová linka pro žáky prodloužena až na Soláň. Někdy se stalo, že autobus nejel, a tak jsme šli těch asi 6 km pěšky. Cestou jsme se bavili, nevadilo nám to, jen jsme přišli domů později. Doma se ale počítalo s naší pomocí. To už je ale další kapitola.

Po zrušení školy v Bzovém byla tato v gesci Krajského národního výboru v Ostravě, kolem roku 1970 byla zrekonstruována (foto) a fungovala jako škola v přírodě. Neustále se tu střídaly asi 14denní turnusy dětí, učily se tu. Denně chodily odpoledne po okolních kopcích, štěbetaly a bylo tu velmi veselo. Paní Naďa Stavinohová z Velkých Karlovic v této škole v přírodě dlouhá léta působila jako vychovatelka. S dětmi chodila po kopcích, sbírala bylinky atd... a děti ji měly moc rády.

Po roce 1989 byla škola opuštěná a v nabídce na prodej. Později tam občas jezdily pobytové turnusy skupin mládeže nebo i dospělých. I dnes tomu tak je, ale jen zřídka větší skupiny. Budova nese dnes označení Horská chata Karolinka, CK Favorit.

Napsáno 30. března 2016

Josef Mužík (1945-2018)

Josef Mužík (1945 – 2018)

Pocházel z Karolinky (v té době obec Nový Hrozenkov) z údolí Bzové, kde se narodil manželům Josefu a Růženě Mužíkovým 1. 9. 1945. Rodiče měli již dvouletou dceru Marii, hospodařili na necelých pěti hektarech a byli to čestní, pracovití a skromní lidé. Těžkou zkouškou byla pro ně nemoc plicního systému dvouletého syna Josefa, kdy mu život zachránili lékaři v nemocnici ve Vsetíně.

Josef chodil do školy v málotřídce v údolí Bzové, kterou si velmi oblíbil. Od šesté do osmé třídy pokračoval v ZŠ ve Velkých Karlovicích (měšťance). Po celou dobu školní docházky se velmi dobře učil. Po ukončení povinné školní docházky v roce 1959 se vyučil frézařem na Středním odborném učilišti n. p. Zbrojovky Vsetín (tehdy Závody Říjnové revoluce). Po vyučení pracoval v závodě, kde se vyučil a současně ještě roku 1971 získal výuční list v oboru strojní zámečnick.

Základní vojenskou službu vykonal v Přáslavicích v letech 1964 - 1966. Pak opět pracoval ve Zbrojovce na montáži textilních stavů.

V roce 1974 se oženil a Annou Michalčákovou (1948 - 1982) z rodiny řezbáře Josefa Michalčáka z Nového Hrozenkova. Anna se vyučila soustružnicí na učilišti Zbrojovky Vsetín. Manželé bydleli ve Vsetíně a vychovávali spolu tři děti. Anna se při péči o děti a domácnost věnovala řezbářství.

Josef pracoval vždy precizně a své zkušenosti a vědomosti dokázal předávat i v cizích jazycích. Byl velmi nadaný k učení se cizím jazykům, už před válkou se začal sám učit španělsky. Měl státní zkoušky ze španělštiny, němčiny, angličtiny a italštiny. Znal rusky a maďarsky. Zaměstnavatelé ho vysílali s výrobky na služební cesty do zahraničí. V zaměstnání podal tři zlepšovací návrhy, které byly úspěšně realizovány při výrobě tryskových stavů.

V roce 1982 podlehl nevyléčitelné nemoci jeho manželka Anna. Zůstal sám na péči o syny Víta a Petra a dceru Bronislavu - děti ve věku devět, čtyři a šest let. Pracoval pro rodinu a zaměstnavatele s plným nasazením a při služebních cestách s pomocí sousedů, rodiny manželky Anny a rodiny sestry Marie.

K profesi prodejce a servisního mechanika vzduchových tkacích strojů začal studovat Střední průmyslovou školu ve Vsetíně. Ve studiu ale nemohl pokračovat kvůli časově náročným odborným pracovním stážím a služebním cestám na montáže a účasti na jazykových kurzech. Pracoval v OTS (obchodně technické služby), předvádění strojů v zahraničí a na výstavách, v oddělení dokumentace a propagace. Od poloviny devadesátých let pracoval v obchodním oddělení Zbrojovky a Trustfin ve Vsetíně i v Praze, v oddělení marketingu a prodeje.

Josef měl rád přírodu a dobré vztahy mezi lidmi, od mládí rád fotografoval, měl zájem o historii rodu i o historii Velkých Karlovic. Po odchodu do penze se těšil z pěti vnuků a rád s nimi pobýval. Staral se o rodnou chalupu ve Bzovém a o její okolí. Posledních několik let mu byla oporou přítelkyně Ludmila, zvláště v době jeho nemoci, spolu se zázemím rodin svých dětí se těšil nadějí na uzdravení. Nemoci podlehl ve Vsetíně 2.3.2018. Jeho ostatky jsou uloženy na hřbitově ve Velkých Karlovicích.

Za zpracování (napsání) životopisu pana Josefa Mužíka, který s úctou a vážností vzpomínal na „svou“ málotřídní školu v údolí Bzové, děkuji paní Marii Věchové z Růžďky, sestře pana Josefa Mužíka.

Foto dětí a žáků u školy Bzové z roku 1950

Odzadu zleva:

Pan učitel Miroslav Holešovský
Josef Bambušek
Vojtěch Fusek, Soláň
Anna Pavelková, Bzové-Šárkové
Milka Valchářová, Soláň- V Kapitáně
Křenková
Ludmila Pavelková, Soláň

Tonda Křenek, Soláň
Miroslav Fusek, Soláň
Oldřich Žitník, Soláň
Vlasta Polášková, Bzové
Marie Plánková, Bzové
Marie Pavelková, Bzové-Šárkové
Fanka Peigerová, Bzové

Jiřina Peigerová, Bzové
Valchářová, Soláň
Marie Křenková
Jiří Šturala, Soláň
Josef Křenek, Soláň
František Bukovjan, Soláň

Přední řada:
Zdena Koláčková, Bzové
Marie Mužíková, Bzové
Marie Koláčková, Bzové
Marie Zápalková, Bzové-Soláň
Radek Polášek, Bzové
Josef Matocha, Medvědí
Stanislav Kubáň, Soláň
?
Anna Peigerová, Bzové
Rostislav Bambušek, Bzové

V popředí sedící:
František Polášek, Bzové
Pavel Matocha, Medvědí

Vzpomínka paní Evy Tomkové na svého otce Josefa Fojta, ředitele školy ve Bzovém

V dopise do Karlovic píše: Ptáte se mě, jestli nemám nějaké vzpomínky - vybavuje se mi toho hodně, ale Bzového se týká jen málo. Rodiče se totiž stěhovali do Bzového v srpnu 1953. Zrovna, když jsme maturovali. Pak jsem odjela do Prahy na univerzitu a doma pobývala jen málo. Víc jsem navázána na Stanovnici, kde jsem se narodila a prožila 18 let.

Můj otec Josef Fojt (2.3.1901-8.2.1976) začínal svou učitelskou dráhu v Bystřici nad Olší a brzy, nejpozději v roce 1927 - přesně to nevím - získal místo řídícího učitele ve Stanovnici. Škola to byla poměrně velká, tehdy trojtřídní. Zařízení odpovídalo té době, pro vodu se chodilo k pumpě a svítilo se petrolejkami, topilo se samozřejmě v kamnech na uhlí. Protože byl otec technicky založený, staral se - kromě výuky -

intenzivně i o modernizaci budov. Někdy ve 40. letech byl do školy zaveden vodovod z blízkého silného pramene, asi i s otcovým konstrukčním přispěním. Bylo to velice pohodlné, když místo stojanů s plechovým umyvadlem a džbánem na vodu z pumpy fungovaly kohoutky s tekoucí vodou. Do školy byla také zavedena elektřina, a to z dnes velmi oceňované malé větrné elektrárny, kterou si (zase s otcovým přispěním) vybudoval stanovnický velmi podnikavý obchodník Gustav Koňářík. Zařízení to bylo sice malé a proud z něho stačil jen na několik žárovek, ale proti petrolejkám to byla velká vymoženost. Elektrifikace z veřejné sítě přišla teprve později. (Ale petrolejky neskončily; protože byl nedostatek uhlí, vypínala se denně na několik hodin elektřina pro domácnosti, aby mohly pracovat továrny.)

Maminka Milada Fojtová byla taky učitelka, ale v r. 1938 přestala učit. Tehdy totiž utíkali do vnitrozemí čeští obyvatelé pohraničí a bylo nutné pro ně uvolnit pracovní místa – všechny vdané (to znamenalo finančně zajištěné) ženy musely ze státní služby odejít. Pomáhala tedy ve škole jinak: vybavuje se mi například, jak škola pořádala besídky, a dokonce divadelní představení. Maminka se vždycky účastnila výběru a nacvičování scének. K tomu se u nás doma - za vydatné pomoci maminek školních dětí - pekly dorty a zákusky a šily kostýmy. Dodnes mám před očima látkové čepičky s dlouhými vycpanými ušima pro zajíčky a barevné sukýnky z krepového papíru na taneční vystoupení. V jaké scéně zajíčci vystupovali, si už nepamatuji.

V r. 1953, po skoro třicetiletém působení ve Stanovnici, byl otec přeložen do Bzového na jednotřídku, dosti vzdálenou od možností nákupu a dopravy. (Přitom učitelé před penzí obvykle dosluhovali na „pohodlnějších“ školách.) Oficiálním důvodem byla jeho politická nedostatečnost, konkrétně fakt, že ve Stanovnici nezaložil JZD.

V srpnu 1953 se tedy rodiče bez nadšení stěhovali. Brzy si ale ověřili, že bzovská dřevěná škola, postavená ve valašském slohu, je moc pěkná, děti milé a učenlivé a jejich rodiče sympatičtí. Hříby rostly dokonce blíže než ve Stanovnici, jenom pro chleba se muselo o hodně dál a po horších cestách. Myslím, že kdyby byli mladší, ani to by jim nevadilo. Ve Bzovém rodiče zůstali asi 10 let, do odchodu do penze.

Pokusila jsem se sepsat pár vzpomínek, jestli se budou k něčemu hodit, souhlasím s libovolnou nezkreslující redakcí.

Moc pozdravů posílá Eva Tomková

Připravila Marie Mikulcová

(Pokračování ze strany 1)

Vodovod Leskové - průzkum zájmu

Členové obecního zastupitelstva se dohodli na provedení průzkumu zájmu o dodávku pitné vody v údolí Leskové. Stávající vodovodní řád je ukončen zhruba u zastávky U Hoduláků a mohl by být rozšířen po konec bytové zástavby. V případě dostatečného zájmu by byly zahájeny projekční práce. Váš případný zájem o napojení nemovitosti na vodovodní řád nahlaste, prosím, na podatelnu obecního úřadu, tel. č. 577444260.

Zasedání obecního zastupitelstva

ke svému řádnému zasedání se zastupitelé obce sešli dne 30. května v počtu čtrnácti členů.

ZO schválilo:

- účetní závěrku obce Velké Karlovice sestavovanou k rozvahovému dni 31.12.2018.
- plnění rozpočtu k 30.4.2019.
- převod výtěžku z Valašského bálu ve výši 23 874,- Kč pro Základní školu Velké Karlovice - účelový příspěvek pro valašský soubor Karlovjének.
- snížení neinvestičního příspěvku roku 2019 pro příspěvkovou organizaci Informační centrum Velké Karlovice o částku 108 tis. Kč a odvod z investičního fondu ve výši 85 tis. Kč. Finanční prostředky budou použity na práce spojené s obnovou Karlovského muzea.
- Obecně závaznou vyhlášku č.1/2019 o nočním klidu.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2019, kterou se stanoví systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na území obce Velké Karlovice.
- Dodatky č.1 ke kupní smlouvě ze dne 15.7.2004 a 12.3.2004 na technickou vybavenost střediska obecní čistírny odpadních vod, pozemky a liniovou stavbu veřejné kanalizace se Sdružením obcí Mikroregionu Vsetínsko, která obsahuje prodloužení lhůty pro uplatnění práva zpětné koupě z původních 15 let ode dne podpisu smlouvy na 23 let.
- odkoupení pozemků okolo kinosálu u Potockých za částku 200 tis. Kč.
- záměr směny pozemků mezi Obcí Velké Karlovice a společností STING, a.s., spočívající s převodem bytového domu č. p. 844 do majetku Obce s výměnou za obecní pozemky v okolí zbývajících dvou bytovek se vzájemným finančním vypořádáním.
- kupní smlouvu uzavřenou mezi Obcí Velké Karlovice a Českou republikou – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových o koupi stavební parcely č. 1647 a parcely 7699/4 za cenu 324 tis. Kč (parcely pod a okolo obchodu potravin v Podřatém).
- směnu pozemků pod místní komunikací k jezeru včetně finančního vyrovnání.
- směnu pozemků pod místní komunikací „ke Špalkům“ včetně finančního vyrovnání.
- směnu pozemků pod místní komunikací „Za vodů“ včetně finančního vyrovnání.
- společnost Galileo Corporation, s.r.o., Chomutov na tvorbu nových internetových stránek obce včetně mobilní aplikace.
- aby při sjednávání smluv o věčných břemenech pro inženýrské sítě při stavbě rodinných domů pro občany Velkých Karlovic nebyl hrazen poplatek za věčné břemeno, pouze podmínka uvedení pozemku, popř. komunikace, do původního stavu.

ZO udělilo souhlas:

- s celoročním hospodařením obce a závěrečným účtem obce za rok 2018 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Obce Velké Karlovice za rok 2018 pracovníky kontrolního oddělení Odboru kanceláře ředitele Krajského úřadu Zlínského kraje - bez výhrad.
- s finanční podporou rozvoje sociální služby Charity Nový Hrozenkov – pečovatelská služba ve výši 50 tis Kč. Jedná se o splnění podmínky zařazení Charity Nový Hrozenkov do Základní sítě sociálních služeb v roce 2020 poskytovaných Zlínským krajem.

ZO vzalo na vědomí:

- prezentaci nových žádostí firmy SYNOT REAL ESTATE, k.s. a opětovnou žádost pana Josefa Porta do doplňku územního plánu. Žádosti se budou projednávat na podzim roku 2019.
- a projednalo Závěrečný účet Sdružení obcí Valašsko Horní Vsacko a Sdružení obcí Mikroregionu Vsetínsko sestavený ke dni 31.12.2018.
- informaci o provedeném rozpočtovém opatření 2/2019, které bylo schváleno Radou obce Velké Karlovice a schválilo rozpočtové opatření č.3/2019.

Miroslav Koňářík, starosta obce

Knihovna obývkem obce

V minulém vydání Zpravodaje jsme slíbili přinést rozhovor s novou knihovnicí Renátou Holčákovou, což právě nyní plníme:

Na post knihovnice jste přešla z pozice manažerky PR v Charitě Nový Hrozenkov. To je asi hodně velká změna?

A představte si, že zas až tak velká ne. V obou případech jde o práci s lidmi. Je potřeba s nimi mluvit, zjišťovat, co je zajímavé, co by je bavilo... Důvod je i ten, že poslání knihovny prošlo za poslední období jistým vývojem, už to není „jen“ o půjčování knih, i když to je samozřejmě ten hlavní úkol. Knihovna se ale stále častěji stává jakýmsi komunitním centrem. Místem setkávání napříč generacemi, ale také napříč všemi rozděleními. V některých knihovnách vznikají kavárny, herny pro děti, centra seniorů, schází se zde maminky s malými dětmi, atd.

Myslím si, že to je právě ten způsob, jak přilákat lidi zpět do knihoven a potažmo tedy i ke knihám. Jsem proto velice ráda, že vedení naší obce vzalo tuto myšlenku za svou. Nedávno jsem někde slyšela, že naše knihovny by měly být jakýmsi obývkem obce. Moc se mi ten příměr líbí a přesně o to se budeme snažit.

Jak konkrétně?

Tak první vlaštovky už tady jsou. Podařilo se nám díky sponzorskému daru firmy Lesy augustiniánského opatství vytvořit v knihovně dětský koutek, který je dětmi, včetně těch nejmenších, hojně využíván.

Pravidelně se v knihovně začal scházet Klub seniorů a daří se mu jedna báseň. Máme za sebou několik úspěšných akcí: Noc s Andersenem, Stříhoruký Edward. Momentálně probíhá v knihovně interaktivní výstava naší mateřské školy. A do konce roku plánujeme akce další - koncerty, besedy, nové projekty.

Je jasné, že nezahálíme, ani pokud jde o ono klasické poslání knihovny - tedy půjčování knih. Byla ukončena revize knižního fondu, rozjelo se půjčování audio-knih, rádi bychom rozšířili nabídku deskových her k zapůjčení domů a co je hlavní, v brzké době by měl být spuštěn také online-katalog. Připravujeme jakési mini-knihovničky, které by měly být na veřejně dostupných místech. Budou zde k volnému zapůjčení vyřazené knihy. Pracujeme na nových webových stránkách.

Je něco, co vás, pokud jde o práci knihovnice, překvapilo?

Ano. Byly to dvě věci. Tou první je spousta jakési úřednické činnosti, kterou s sebou knihovnická práce nese. Ani ve snu by mne nenapadlo, co za procedury absolvuje kniha, než se zaneše do systému (smích). A tou druhou je posun, ke kterému došlo, pokud jde o výběr literatury ze strany mladé generace.

Co máte konkrétně na mysli?

Tak třeba mladé dámy už nechtou dívčí romány - dnes se čte fantasy. Naši nejmenší už neznají klasické pohádkové postavičky jako je Rumcajs, Křemílek a Vochoomúrka, nebo Štaflík a Špagetka. Jasně u nich vyhrávají hrdinové pana Disneyho. A co je hlavní - mladí všeobecně hodně málo čtou. Myslím si, že je to velká škoda, ale třeba se nám podaří i toto malinko usměřit, najdeme-li ten správný, dětem blízký způsob. Pro začátek bude stačit, když si lidé vůbec uvědomí, že ve Velkých Karlovicích knihovnu máme (smích) a kde ji najdou. Jen pro pořádek, sídlíme v budově pošty a heslo naší knihovny je: „Od strýca až po mrně, každý si něco najde v té naší knihovně...“ (smích) Tak přijďte...

(mas)

Renata Holčáková (1973) - vystudovala žurnalistiku na Filozofické fakultě v Olomouci, působila jako šéfredaktorka týdeníku *Naše Valašsko*, reportérka *Katolického týdeníku*, akreditovaná dopisovatelka z Itálie. Je autorkou několika scénářů k dokumentům České televize z cyklu *Cesty víry*. Vyšly jí knihy: *Štěstí, smůla, kdo ví (přeloženo do slovenštiny a španělštiny)*, *Ztráty a nálezy v životě. Už více než 15 let se podílí na vzniku prestižního Cyrilometodějského čtecího kalendáře*. Je vdaná, má syna Mattea.

Andersenovy děti z Velkých Karlovic

Registrační formulář Noci s Andersenem, která se uskutečnila 29. března čítala neskutečných 1764 míst ve 21 zemích světa a pokud spočítáme malé i velké nocležníky, dobereme se k úžasnému počtu 98 000 dětí a dospělých. Byli mezi nimi i ti z místní knihovny ve Velkých Karlovicích.

„U nás to nebyla přímo celá noc – ale „jen“ večer. Nemáme totiž zatím v knihovně dostatečné zázemí,“ vysvětluje knihovnice R. Holčáková. I tak byl podle jejích slov zájem ze strany malých i těch větších velký. Dokonce bylo nutné z kapacitních důvodů vyhlásit stop stav. „Hned na počátku večera do knihovny zavítal sám pan Andersen, který odpovídal na otázky staré hraběnky. A pak už se do ptaní zapojily samotné děti ve věku od čtyř do desíti let: Pane Andersene a máte ženu? Potkal jste se někdy s Josefem Ladou?, A je vám líto, že jste neměl děti? „Dětské dotazy byly skutečně pohoťové. Našly se momenty, kdy mi z jejich moudrých průpovědek naskakovala husina,“ říká knihovnice. „Například hodně řešili to, že Andersen neměl děti - utěšovali ho, že vlastně prostřednictvím pohádek, které napsal, jsou jeho všechny děti světa. Nebo probírali to, že se mu kamarádi a spolužáci posmívali, protože oni prý často zažívají totéž, a tak ví, jaké to je.“

Pak už přišla malá mořská víla, která děti odvedla do „královských“ komnat, kde si společně zahráli pohádku o princezně na hrášku – nejdříve ti nejmenší a pak i ti starší. „A jelikož pohádka končila svatebním veselím princezny a prince i na naše účastníky čekala královská hostina. Připilo se na zdraví panu Andersenovi a všem pohádkám, hodovalo se, pak taky malovalo, skládali jsme dopis velvyslanci Dánského království,“ přibližuje atmosféru R. Holčáková. Když se čas nachýlil a venku už byla tma, malá mořská víla se svou lucernou odvedla děti k pohovkám, válečím vakům, polštářům. I oni měli svoje svíčky, udělali si pohodlí, baštili sušenky a za zvuku šplouchajících vln poslouchali pohádku o malé mořské víle, která ještě předtím, než se vrátila do podmořského světa, každému z účastníků věnovala mušli. „Bylo znát, že děti mají pohádky rády, baví je oblékat si kostýmy a být spolu. Z jejich bezprostředních reakcí usuzuji, že se jim náš večer s Andersenem líbil a že má smysl,“ uvažuje nahlas knihovnice. „Když jsme se loučili, přišlo za mnou jedno z děvčátek a říká: Teto knihovnice a kdy bude další večer s panem Andersenem. Nemohl by být už zítra?“

(mas), Snímky Marie Samko

První svaté přijímání

Velkou a krásnou událost zažila naše karlovská farní obec v neděli 19. května. V kostele Panny Marie Sněžné se konalo první svaté přijímání našich dětí a po dlouhé době opět v krojích. Bylo to krásné, bylo to emotivní, bylo to pravdivé...

(ren) Snímky Josef Vrážel

První knihy našich dětí

„Moc se nám výstava líbila! Všechno, co je vyrobeno s radostí a láskou má nevyčíslitelnou cenu. Jen tak dále!“, „Šolkáčci, vy ste úžasní no krásna vy ste hotoví spisovatele všechno se mi moc líbilo. Eliška“, „Pěkné, pracné, nápadité, poučné a ještě jsem si zacvičila od žab a kaprů po Žofku. Také trochu mozek potrénovala. Vše se mi moc líbilo. Máte můj obdiv.“... Tak a podobně píší do knihy návštěv ti, kteří již měli možnost shlédnout interaktivní výstavu Mateřské školy ve Velkých Karlovicích s názvem POJĎTE S NÁMI DO POHÁDKY instalovanou ve druhém patře knihovny (v budově pošty). První „knihy“ vytvořila naše karlovická drobotina. Text a snímky (ren)

Foto: Na výstavu se přijela podívat a najít inspiraci také Mateřská škola z Hovězí... a spousta dalších.

V muzeu bylo horko a tma

V Karlovském muzeu jsme se letos pustili do kompletní výměny elektroinstalace a thermosanace - horkovzdušného ošetření dřevěných prvků a konstrukcí.

Dřevěné stavby jsou velmi často sužovány dřevokazným hmyzem, který dokáže narušit statiku nosných konstrukcí, metoda thermosanace je účinným řešením tohoto problému. Spočívá v tom, že se do objektu vhání horký vzduch a dřevěné prvky se zahřejí na 55 st. Celsia. Takto se bezpečně zahubí veškerá vývojová stadia dřevokazného hmyzu, následně se ještě provádí chemické ošetření.

Práce začaly kompletním vystěhováním muzea. Po thermosanaci proběhlo vysekání cest pro nové elektrické vedení, k jeho natažení, zapravení, zapojení a nakonec k vymalování. Průběžně se ošetřovalo vnitřní vybavení muzea. V současné době je před námi generální úklid po těchto rozsáhlých opravách, výměna okapových rýn a nátěr střech.

Soňa Kollandová

Stříhoruký Edward v akci

Oslava svátku maminek "v režii" naší knihovny aneb Když světová kadeřnická špička - Jan Špilar alias Stříhoruký Edward zavítá do Velkých Karlovic.

Spousta moudrých slov, skvělého mistrovského řemesla, ale také sladkých dobrot - díky Aničce Pavelkové a pohádková květinová výzdoba - díky Mirce Vojvodíkové. No a co je hlavní spokojení hosté z blízka i daleka.

Text, foto (ren)

Paní Růžena Kysučanová již 20 let pečuje o kapličku v Tisňavách. Letos oslaví 80. narozeniny. Přejeme jí hodně zdraví a sil a děkujeme za nezištnou péči a věnovaný čas.

Výlukový jízdní řád

platný od 04.7.2019 od 7.00 hod do 17.7.2019 do 18.00 hod.

282 Vsetín - Velké Karlovice a zpět

km	SŽDC, státní organizace / ČD, a.s.	Vlak	13251	13253	13255	13257	13259	13261	13263	13275	13265	13267	13269	13271	13273
		Ze stanice			Valašské Meziříčí										
0	Vsetín 280		3 06	4 06	5 06	6 22	7 42	9 52	12 33	12 53	13 53	14 53	15 53	17 23	19 13
3	Ústí u Vsetína zastávka		3 13	4 13	5 13	6 29	7 49	9 59	12 40	13 00	14 00	15 00	16 00	17 30	19 20
4	Janová		3 16	4 16	5 16	6 32	7 52	10 02	12 43	13 03	14 03	15 03	16 03	17 33	19 23
7	Hovězí		3 20	4 20	5 20	6 36	7 56	10 06	12 47	13 07	14 07	15 07	16 07	17 37	19 27
10	Huslenky		3 24	4 24	5 24	6 40	8 00	10 10	12 51	13 11	14 11	15 11	16 11	17 41	19 31
12	Huslenky zastávka		3 28	4 28	5 28	6 44	8 04	10 14	12 55	13 15	14 15	15 15	16 15	17 45	19 35
14	Halenkov zastávka		3 31	4 31	5 31	6 47	8 07	10 17	12 58	13 18	14 18	15 18	16 18	17 48	19 38
15	Halenkov		3 41	4 41	5 41	6 57	8 17	10 27	13 08	13 28	14 28	15 28	16 28	17 58	19 48
17	Nový Hrozenkov zastávka		3 45	4 45	5 45	7 01	8 21	10 31	13 12	13 32	14 32	15 32	16 32	18 02	19 52
19	Nový Hrozenkov		3 49	4 49	5 49	7 05	8 25	10 35	13 16	13 36	14 36	15 36	16 36	18 06	19 56
22	Karolinka zastávka		3 52	4 52	5 52	7 08	8 28	10 38	13 19	13 39	14 39	15 39	16 39	18 09	19 59
23	Karolinka		3 55	4 55	5 55	7 11	8 31	10 41	13 22	13 42	14 42	15 42	16 42	18 12	20 02
26	Velké Karlovice zastávka		3 59	4 59	5 59	7 15	8 35	10 45	13 26	13 46	14 46	15 46	16 46	18 16	20 06
27	Velké Karlovice		4 03	5 03	6 03	7 19	8 39	10 49	13 30	13 50	14 50	15 50	16 50	18 20	20 10
km	SŽDC, státní organizace / ČD, a.s.	Vlak	13252	13254	13280	13256	13258	13262	13264	13266	13268	13270	13272	13274	13276
0	Velké Karlovice		3 52	5 04	5 52	6 23	7 42	9 52	11 07	13 51	14 51	15 53	17 23	18 12	20 02
1	Velké Karlovice zastávka		3 56	5 09	5 56	6 27	7 46	9 56	11 11	13 57	14 57	15 57	17 27	18 16	20 06
4	Karolinka		4 00	5 13	6 00	6 31	7 50	10 00	11 15	14 01	15 01	16 01	17 31	18 20	20 10
5	Karolinka zastávka		4 03	5 16	6 03	6 34	7 53	10 03	11 18	14 04	15 04	16 04	17 34	18 23	20 13
8	Nový Hrozenkov		4 06	5 19	6 06	6 37	7 56	10 06	11 21	14 07	15 07	16 07	17 37	18 26	20 16
10	Nový Hrozenkov zastávka		4 09	5 22	6 09	6 40	8 00	10 10	11 25	14 10	15 10	16 10	17 40	18 29	20 19
12	Halenkov		4 12	5 25	6 12	6 43	8 03	10 13	11 28	14 13	15 13	16 13	17 43	18 32	20 22
13	Halenkov zastávka		4 22	5 35	6 22	6 53	8 13	10 23	11 38	14 23	15 23	16 23	17 53	18 42	20 32
15	Huslenky zastávka		4 25	5 38	6 25	6 56	8 16	10 26	11 41	14 26	15 26	16 26	17 56	18 45	20 35
17	Huslenky		4 28	5 41	6 28	6 59	8 19	10 29	11 44	14 29	15 29	16 29	17 59	18 49	20 39
20	Hovězí		4 32	5 45	6 32	7 03	8 23	10 33	11 48	14 33	15 33	16 33	18 03	18 53	20 43
23	Janová		4 35	5 48	6 35	7 06	8 26	10 36	11 51	14 36	15 36	16 36	18 06	18 56	20 46
24	Ústí u Vsetína zastávka		4 38	5 51	6 38	7 09	8 29	10 39	11 54	14 39	15 39	16 39	18 09	18 59	20 49
27	Vsetín 280		4 44	5 57	6 44	7 15	8 35	10 45	12 00	14 45	15 45	16 45	18 15	19 05	20 55

25 jede v 6 a 1

Vážení cestující,

provozovatel dráhy SŽDC, s. o. informuje, že ve dnech **od 04. 07., od 7.00 hod. do 17. 07. 2019 do 18.00 hod.** proběhne nepřetržitá výluka v úseku Vsetín – Velké Karlovice, na trati 282. Dopravce České dráhy, a.s. proto musí přistoupit k následujícím opatřením:

Po dobu výluky jsou všechny osobní vlaky nahrazeny náhradní autobusovou dopravou v úseku Vsetín – Velké Karlovice a opačně. Náhradní doprava je organizována dle výlukového jízdního řádu.

Z důvodu dlouhodobé rekonstrukce vlakových přejezdů budou vlaky ze stanice Velké Karlovice odjíždět v dřívějších časových polohách dle výlukového jízdního řádu.

Dne 04. 7. 2019 budou vlaky Os 13257 a 13256 nahrazeny autobusem již před začátkem výluky.

Dne 17. 7. 2019 budou vlaky Os 13271, 13272 a 13274 nahrazeny autobusem i po ukončení výluky.

Umístění zastávek náhradní dopravy:

Vsetín – na pozemku ČD vedle výpravní budovy | **Ústí u Vsetína** – na autobusové zastávce v obci – směr Velké Karlovice | **Janová** – na autobusové zastávce | **Hovězí** – autobusová zastávka Obecní Úřad | **Huslenky** – na aut. zastávce Huslenky, žel.st. | **Huslenky zastávka** – na aut. zastávce – točna MŠ | **Halenkov zastávka** – na aut. zastávce Halenkov, dům služeb | **Halenkov** – před výpravní budovou | **Nový Hrozenkov zastávka** – na autobusové zastávce v obci | **Nový Hrozenkov** – na hl. cestě u točny autobusů | **Karolinka zastávka** – na autobusové zastávce Karolinka, rozc. Kobylská | **Karolinka** – na autobusové zastávce Karolinka, Horebečví | **Velké Karlovice zastávka** – na autobusové zastávce Karolinka, rozc. Soláň | **Velké Karlovice** – před výpravní budovou

S ohledem na počet autobusů náhradní dopravy je nutno u skupinových přeprav cestujících (letní tábory, turistické akce apod.) nahlásit požadavek na přepravu. Požadavek je nutno uplatnit alespoň tři pracovní dny předem, a to buď telefonicky, nebo e-mailem na Kontaktním centru Českých drah, a. s. tel.: 221 111 122, e-mail: info@cd.cz. Na tomto pracovišti Vám rovněž poskytneme bližší informace o organizaci dopravy po dobu výluky.

Omezení služeb uvedených v jízdním řádu:

Služby se v autobusech náhradní dopravy a ve vlacích poskytují v rozsahu uvedeném ve výlukovém jízdním řádu. Spoluzavazadla (mimo jízdních kol) se, v omezeném rozsahu, přepravují v autobusech náhradní dopravy dle výlukového jízdního řádu. Přeprava dětského kočárku pro spolucestující dítě má před přepravou ostatních spoluzavazadel přednost.

Přepravu cestujících na vozíku není možno přes vyloučený úsek zajistit.

Dýchací přístroje pro zásahovou jednotku Velké Karlovice U kostela

Stejně jako v předešlém roce vyhlásil Zlínský kraj dotace v programu Dotace obcím pro jednotky sboru dobrovolných hasičů obcí Zlínského kraje RP12-19. Dotace byly vyhlášeny pro sbory dobrovolných hasičů a jejich požární jednotky zařazené v JPO II a JPO III, kam patří i naši členové zásahové jednotky. Přes dotaci se nakoupily izolační dýchací přetlakové přístroje spolu s jejich komponenty, jako jsou tlakové láhve, celoobličejové ochranné masky a zádočné nosiče. Cena vybavení se vyšplhala na celkovou výši cca 202.000,- Kč, kdy necelých 70% bude uhrazeno z programu dotace. Díky za podporu naší obce, která zajistila vše potřebné a dofinancovala nákup z prostředků obce určených pro provoz naší zásahové jednotky.

Získání těchto prostředků je pro jednotku velkým přínosem a neocenitelnou pomocí. Nyní mohou bez obav vyrazet k požárům a plnohodnotně pomáhat profesionálním hasičům.

Dětský den

1. června se uskutečnil již 4.ročník Dětského dne, který uspořádala naše jednotka SDH U kostela. Letos nám počasí velmi přálo a je pro nás velkou radostí a motivací do dalších let, že nás celkem navštívilo přes sto dětí. Děti si zkusily jak dráhu TFA pod dohledem zkušeného Lukáše Vojvodíka, tak střikání z hadic na terč a spoustu dalších her. Avšak velkým finále pro všechny bylo vzplanutí budov, o které se postarala partyzánská skupina. Zásahová jednotka byla v pohotovosti a požár během chvilky dostala pod kontrolu a nikomu se nic nestalo.

Velké díky patří naší obci Velké Karlovice, která nám finančně pomohla tuto akci uspořádat. Dále bychom chtěli poděkovat firmě Dřevo na klíč za montáž domečků, Unii rodičů při ZŠ Velké Karlovice a žákům 7. třídy za spoluorganizaci.

Čeho jsme si ale vědomi, že bez Vaší účasti, pohodové atmosféry a obětavosti členů sboru při organizaci by to nešlo. Proto Vám všem děkujeme a za rok se na všechny zase těšíme.

Lucie Valigurová, SDH Velké Karlovice U kostela

Myslivecké sdružení Gigula

ve dnech 18. - 20.května proběhla v naší obci v budově obecního úřadu Chovatelská přehlídka trofejí vsetínského okresu. Jedná se o akci, kterou každoročně pořádá OMS Vsetín ve spolupráci s místními mysliveckými spolky. Naš myslivecký spolek Gigula se o pořádání výstavy začal ucházet již koncem r.2017, po prohlídce výstavních prostor nám bylo pořádání této akce vedením Okresního mysliveckého spolku přiděleno.

Samotné pořádání výstavy s sebou nese zajištění spousty věcí, které jsme museli zvládnout bez ohledu na čas a prostředky. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem našim členům, kteří se podíleli na pořádání výstavy, za úsilí i čas, strávený jak při instalaci trofejí a přípravě prostor, přípravě jídla a občerstvení, parkování, hladkého průběhu akce i následné odinstalování a úklid. Akce probíhala bez jakýchkoliv finančních příspěvků, o to víc si ceníme toho, že jsme všechno zvládli a se vším se

vypořádali.

Děkujeme všem, kteří se přišli na výstavu podívat a jakoukoliv formou podpořili naši činnost. Velké poděkování patří vedení naší obce v čele s panem starostou Miroslavem Koňáříkem, ale i všem ostatním zaměstnancům obecního úřadu.

Fungování našeho spolku je založeno na dobrovolnosti bez jakýchkoliv státních dotací, které jak je dnes vidět v médiích, potřebují ke svému fungování jiné struktury naší společnosti. Myslivost je vášní a koníčkem a doposud jsme byli schopni fungovat bez mecenášů a poplatkových lovů. Toto nám dává svobodu v rozhodování a možnost zachování provozování myslivosti pro naše členy i pro budoucí generace mladých myslivců ve Velkých Karlovicích.

Jakým směrem se budeme nuceni ubírat v budoucnosti, ukáže čas. Naší největší snahou je v současné době ochrana přírody, komunikace s vlastníky honebních pozemků a zachování naší krásné krajiny a zvěře v ní žijící pro další generace. V dnešní uspěchané a klimatickým změnám vystavené době je toto z mého pohledu největší úkol pro všechny myslivce a milovníky přírody.

Věřím, že letošní přehlídka trofejí ve Velkých Karlovicích přispěla k popularizaci myslivosti a naší krásné přírody.

za MS GIGULA Velké Karlovice Josef Štuler - předseda výboru

Golfová sezóna je v plném proudu

Turnajová sezóna začala Matějovi Bačovi v polovině dubna už tradičně na jeho nejoblíbenějším hřišti na Slovenském Penatí. Na turnaj se odjíždělo hned po návratu ze soustředění reprezentace ve Skotsku. Úplně jiný typ hřiště, než na kterých trénoval, se zřejmě podepsal na nepovedeném začátku sezóny. Ze Slovenska jsme se vrátili s děleným 21. místem mezi juniory. Měli jsme dva týdny na to udělat pár změn v přípravě na další turnaj. Letos poprvé bude Matěj hrát celou sezónu v kategorii mužů. Do Brna na turnaj Raiffeisenbank Czech Golf Amateur Tour jsme jeli s cílem projít cutem do závěrečného kola. Turnaj se hrál konečně za

Matěj Bača ve Skotsku v St. Andrews. Nejstarší golfové hřiště na světě. Kolébka golfu.

hezkého počasí, jen poslední den hodně foukal vítr. Matěj hrál krásný golf a obsadil výborné 9. místo.

Povzbuzen skvělou hrou a hezkým umístěním se přesunul opět na Slovensko na hřiště Sedín a na turnaji stejné kategorie další víkend po fantastickém prvním kole turnaj dokonce vedl. Druhé kolo bylo pro příliš špatné počasí zrušeno a třetí kolo se dohrávalo za neregulérních podmínek, za silného větru, kdy na hřišti padaly i stromy. Turnaj se dohrál a výsledkem bylo třetí místo.

Duben byl za námi a opět byl čas dva týdny trénovat a chodit do školy. Následoval turnaj na Zbraslavi. Tentokrát už na turnaji startovali i hráči z amerických univerzit, kterým začaly prázdniny. A byl to opět povedený turnaj s konečným 6. místem. Nejbližší turnaj je Extraliga mužů v Sokolově. I letos Matěj hraje za tým mužů Beskydského golfového klubu a obhajují mistrovský titul z loňské sezóny.

na mistrovství ČR kadetů, které se bude hrát v Liberci na začátku července.

Držte Matějovi palce!

Raiffeisen Czech Golf Amateur Tour Brno - Kaskáda

Po tomto turnaji má Matěj na pár týdnů od turnajů volno a bude se věnovat přípravě

Leo Bača ml.

Fotbal

Starší žáci a stejně tak i mladší žáci FC Velké Karlovice+Karolinka/sd.Nový Hrozenkov zakončili velmi úspěšnou sezónu 2018/2019 na 1. místě krajské soutěže skupiny A Zlínského kraje, takže jsme získali „double“. Pohár a medaile převzali kluci v sobotu 8.6.2019 o poločasové přestávce zápasu krajského přeboru mužů FC Velké Karlovice+Karolinka - Luhačovice. Šimon Plánka se s 31 góly stal nejlepším střelcem soutěže za starší žáky a Marek Štuler s 51 góly za sezónu nejlepším střelcem soutěže za mladší žáky.

Starší žáci: Kovář Miroslav, Pavelka Martin, Hrnčířik Martin, Koňařík Matěj, Koňařík Tomáš, Plánka Šimon, Babica Šimon, Pekař Adam, Gajdoš Jiří, Toman Matouš, Hrabovský Jan, Hájek Jakub, Borák Filip a Dujka František, trenéři: Gajdoš Jiří a Koňařík Vladimír

Mladší žáci: Paška Jiří, Paška Robin, Jagerský Tomáš, Pavlačka Adam, Ráček Adam, Václavík Jakub, Minarčík Martin, Balcar Antonín, Gášek Jiří, Horák Ondřej, Dujka Radek, Štuler Marek, Hrňa Matěj, Uherek Adam, trenéři: Štuler Zdeněk a Kovář Miroslav

Jiří Gajdoš

Truck trial

7.4.2019 jsme po zimní pauze jeli na první trialové závody do Mílovic. Tato lokalita je nám velmi dobře známa a zajíždíme tady pravidelně pódiová umístění. Sekce jsou zde tvořeny více méně bagry vykopanými jámami, které jsou dost zákeřné jak pro posádky, tak i auta. Jelikož princezna Hulibalda (tak jsme pojmenovali naši V3S-ku) a samozřejmě také my, jsme byli připraveni na zálužností sekcí - znova jsme si chtěli z Mílovic odvézt nějaký ten pohár. To se nakonec povedlo. Ve velmi vyrovnaném boji, kde mezi druhým a pátým místem posádky dělilo jen dvacet trestných bodů, se Romanovi s Jurou podařilo umístit na třetím místě a Pepa se Zdenou byli pátí.

Další závod se jel 19.5.2019 v Mohelnici. Jsou to naše nejoblíbenější závody, na které se každý rok nejvíce těšíme. Nejen proto, že návštěvnost za dva závodní dny se pohybuje okolo 10.000 diváků, ale také kvůli veliké obtížnosti sekcí, kde se opravdu ukáže závodnickovo srdce. Už v první sekci se Pepovi povedlo převrátit naši Hulibaldu, a to jsme si mysleli, že to ani nejde. Ale extrémní průjezd branky a obrovský náklon větříčka neustála. Za bouřlivého potlesku diváků vystoupila posádka z auta s úsměvem a nezraněna. Bohužel se nám smůla dále nevyhnula, v následující sekci se ulomilo řízení a prasklo ozubení v náboji kola. Vše jsme za podpory kamarádů, kteří nám náhradní díly dovezli až z Halenkova, opravili. V pozdních nočních hodinách jsme mohli zahlásit HOTOVO.

Další den byl skvělý a moc jsme si závody užili. I přes sobotní karambol a spoustu trestných bodů za něj, se Pepa se Zdenou umístili celkově na pěkném pátém místě a Roman s Jurou skončili třetí.

Velice nás potěšili pořadatelé tohoto závodu, a to konkrétně AMK Mohelnice, kteří finančně přispěli na rehabilitaci našeho kamaráda Jakuba Horáka. Za to jim patří veliké poděkování, že i v dnešní době dokážou myslet na druhé a lidskost u nich vítězí.

Dále nesmíme opomenout ani skvělé výsledky Milana a Lukáše Drozdových, kteří reprezentují náš Truck trial team Ogaři v traktoriádách. Je to obdoba truck trialu, ale jezdí se zde na traktorech. Lukáš jako nejmladší závodník sedlal ve Zděchově dva stroje. A to svůj milovaný Tažík a otcův (Milanův) Zeleňák. Jako vždy jel skvěle. Stal se miláčkem diváků a v těžké konkurenci skončil na 5. a 6. místě. Milanovi se dařilo o něco lépe a se svým Zeleňákem obsadil skvělé 3. místo.

Tyto borce čeká 8.6. závod v Kozlovicích a 16.6. vyjždějí na slovenský Keblavský drapak. Tímto bych jim popřál to nejlepší umístění a radost ze závodního zápolení.

Roman Zeť

Šípy Velké Karlovice - sezóna 2018-2019

Hospodský sport? Trefit trojnásobek 18, 19, 20 nebo střed? Překonat soupeře? Není problém. Nepotřebujete k tomu žádné podpůrné prostředky a přeci to jde.

Po suverénním postupu z B ligy do Extraligy Zlínského kraje se Šípům podařilo dosáhnout „historického“ umístění - 2. místa. Tím si zajistily účast na MČR družstev, které se bude konat 22.6.2019 v Králíkách u Nového Bydžova.

V dubnu tohoto roku se Šípy po vyřazení kvalifikaci účastnily MČR Ligového poháru ve Žďáru nad Sázavou. V prvním kole vyřadily výsledkem 21:6 tým U Anděla Prostějov a postoupily do velkého finále mezi 16 nejlepších. Po boji podlehly 12:21 Sněžence a machrům Mořice na Šumavě a skončily na děleném 9.-16. místě.

Šípy děkují všem, co se podíleli na sobotách strávených podporou týmu. Čas ukáže, jestli výkony stály za čtyřletou snahu něco dokázat, jak v místních soutěžích, tak i při reprezentaci naší obce na republikových soutěžích, kterých se pravidelně zúčastňujeme s přispěním našich sponzorů - Restaurace U Kokrháče, Obec Velké Karlovice, Nadace Synot. Poděkování patří všem našim fanouškům a obzvlášť našemu řidiči Miloši Kolářovi.

Michal Tomek

Inzerce

Cheport

Nabízíme servis čistíren odpadních vod (ČOV) a jejich opravy.

Odběry vzorků z ČOV i z výústí a zajištění vývozu.

Kontakt: Mobil: 736 647 488, 603 104 551

e-mail: lenka.podhanyiova@cheport.cz

**PALUBKY, OSB DESKY, FASÁDNÍ PROFILY
PODLAHY, TERASY, LIŠTY, BARVY**

DŘEVOPRODEJ

VELKÉ KARLOVICE - LESKOVÉ (areál Dolinka)

OTEVŘENO Po - Pá 7.30 - 16h, So - Ne dle tel. dohody

725 508 542

Ročník XVII, číslo 67. Ev. číslo periodického tisku: MK ČR E 21757. Tisk Grafia Nova Zašová. Uzávěrka příštího čísla je 10. 9. 2019.

Četnost vydání: čtvrtletně, periodický tisk územního samosprávného celku.

Děkujeme přispěvatelům za příspěvky a přejeme všem krásné léto. Za redakční radu J. Ryplová, D. Detriková, J. Rypl.